

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

*Εκδίδεται κατά Σάββατον.

Τιμή έτησια της Εφημερίδος εντός της επικρατείας δραχ. 30.
και εκτός 36
Τιμή καταχώρησης δια τα δικαστικά. 12 δι έκαστη γραμμην

*Όσοι εν τοις πολέμοις συμφέροι τοις εύψυχότατοις πρώτοις, τάττειν, ούτως εν ταίς πολιτείαις λυσιστελ' τοις φρονιμοτάτοις και δικαιοτάτοις προεσταναι του τλήθου. « Αριστοτέλης.)

ΕΡΜΟΠΟΛΙΣ

Είς την Νομοθετικήν (Γαλ. Έφημερίδα) αναγινώσκωμεν τα ακόλουθα.

ΠΑΡΙΣΙΑ 5. Φεβρουαρίου.

Έγενεν ηδη ή έναρξις των συνεδριάσεων και του Άγγλικού Βουλευτηρίου· ούτω, τα δύο συμβούλια (Γαλλικόν και Άγγλικόν) εύρισκονται εις αντιπαράθεσιν, τα δύο έθνη διαπραγματεύονται, δια να έπωμιν ούτω, χωρίς κάμμιαν μεσολάδην, σί δύο κυβερνήσεις έξηγουται έμπροσθεν όλοκληρου του κόσμου. Ο λόγος της Βασιλείας της Άγγλίας κλωδώς και ο λόγος του Στέμματος εις Γαλλίαν, δεν αναφέρουν τίποτε περί του δικαιώματος της Νηϊοψίας· μ' όλον ότι είναι ζήτημα το όποϊον θεοδικώς θέλει ταράξει σφοδρώς τα δύο έθνη και τα δύο Βουλευτήρια. Είς την Βουλήν των Λόρδων και εις εκείνην των αντιπροσώπων, μεγάλοι ρήτορες, ύπουργοί, ο Ροβέρτος Πήλ, ο Λόρδος Παλμερστών, ή ο Λόρδος Βρούγαμ ώμίλησαν περί του ζητήματος τούτου. Ο Λόρδος Βρούγαμ, όστις πρό όλίγου ήτον εις την Γαλλίαν, και όστις είδεν εκ του πλη-

σίον την κίνησιν των πνευμάτων εις τον τόπον μας, ώμίλησε περί του αντικειμένου τούτου ως μάρτυς εις την Βουλήν των Λόρδων· έξεφράσθη με λόγους εύνοϊκούς προς την Γαλλίαν και έξέθεσε με μεγίστην ακρίθειαν τας ένεστώσας του έννους διαθέσεις. Ο Λόρδος Βρούγαμ στοχάζεται ότι ή Γαλλία είναι ως έγγιστα σύμφωνος δια την κατάργησιν του έμπορίου των Μαύρων, και ως προς τούτο, λέγει την αλήθειαν· στοχάζεται έντοσοῦτω ότι το περί δικαιώματος της Νηϊοψίας ζήτημα δεν είναι δι ήμās σπουδαϊόν· και κατά την γνώμην του, τούτο είναι τρόπος δι ου διεξέρχεται την κατά της Άγγλίας άγανάκτησιν μας, ως προς την συνθήκην της 15 Ιουλίου 1840. Τούτο δεν είναι αληθές εϊμή εν μέρει. Είναι πολλά βέβαιον ότι αν ή Άγγλις εύόλαττεν ως προς ήμās, το 1840, διαγωγήν πλέον νόμιμον και πλέον φιλικήν, ή Γαλλία ήθελεν ύποφέρει με περισσοτέρην ύπομονήν συνθήκας των όποιων ή αρχή είναι εις αντίφασιν με την επί της ελευθερίας των θαλασσών αιώνιαν πολιτικήν της, και των όποιων ή εκτέλεσις προσβάλλει την φιλαυτίαν των θαλασσιών της και τα συμφέροντα του έμπορίου της. Άλλ' ή Άγγλία ήθελεν εισθαι παλὺ ήπατημένη αν ένόμι-

ζεν ότι το αίσθημα της δυσπαρασκευίας το όποιον έράνη δια τας συνθήκας, είναι κατ' έπιφάνειαν και προσωρινόν. Το λάθος θέλει εισθαι πλέον μέγα άκόμη, αν και Βουλαί της έστο χάζοντο ότι τινές λόγοι έκφρασθέντες προς τιμήν της Γαλλίας, ήνωμένοι με τον προς τον Κ. Γυζότον έπαινον, ήθελον έξαρκέσει δια να αποτρέψωσι την κοινήν γνώμην από τον σκοπόν της.

Είς την άλλην Βουλήν ο Κυρ Ροβέρτος Πήλ, έρωτηθείς περί της Άμερικανικής συνθήκης και περί τινων εκ μέρους του Κ. Γυζότου προς την Βουλήν των δημοτίμων διαθεδικώσεις, έκαινοποίητεν, ως προς το πρώτον, α ότι παρεξηγήθη εις την Άμερικην ή έννοια της συνθήκης του Άσβουρτόν. Η Άγγλις δεν έννόησε ποτέ να αποδοκιμάση το δικαίωμα της άναγνωρίσεως του έθνισμου των σημαϊών· δεν αποδοκίμασεν ώσαύτως το να επικαλείται το δικαίωμα της έξετάσεως· αντί να απομακρυνθῃ από τον σκοπόν, αὕτη έξ εναντίας ήθέλησε να προσεγγίση εις αὐτόν. »

Καθ' όσον άφορᾷ τον λεγόμενον περιορισμόν του αριθμού των Άγγλικών περιπλώων από 80 εις 49 ο Κ. Πήλ είπεν ότι α ο Κ. Γουζότος ήπατήθη, και ότι ή Άγγλις είχε 50 περίπλοα

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ

Συνέχεια περί του γυναικείου φύλου.

(Ίδε το παρελθόν φύλλον του Έρμου)

Αί παρεκτροπαί της φιλοκαλίας παράγουν άτοπα εις τον καλλωπισμόν μικρότερα παρά τα του συρμού, καλλωπισμόν, προς τον όποιον ένίοτε θυσιάζεται και αὐτός ο φυσικός έρως, και του όποιου ο σκοπός δεν είναι μόνον το άρέσκειν και τέ φαινεσθαι ώραία, αλλά και το να κινᾷ τας γυναίκας εις άμιλλαν και εις συνερισμόν δια να ζητούν ποία να ύπερβῃ την άλλην. Η ζηλοτυπία, ήτις γεννάται από την καταιοφροσύνην δεν τροχίζει μὲν μαχαίρας, παράγει όμως παρανομίας, την όξυθυμίαν, και ταράττει την κοινωνίαν. Αίτιον ουχ ήττον μέγα των όλεθρίων τούτων αποτελεσμάτων λέγει ή κυρία δε Μωσιών, είναι ή πολυλογία και ή άδιακρισία, τα όποια πολλά συχνά φαίνονται εις τας γυναίκας· ή κλίσις δε αὕτη δεν είναι ιδίωμα καθ' αὐτό του φύλου, είναι μάλλον συνέπεια της καθιστικής ζωής, ήτις δεν άπαιτεί ουδέ άγώνα του νούς ουδέ την χρῆσιν της σώματικης δυνάμεως. Όπως και αν έχῃ το πρᾶγμα, ή ζωρότης των αντιλήψεων, ή εύκίνησις του νούς ήτις είναι συνέπεια του κενού πνέυματος

και της ελλείψεως της άνατροφής, και έτι πλέον ή περιέργεια, ήτις είναι σημεϊον χαρακτηριστικόν των θυγατέρων της Εύας, έξηγουσιν άρκούτως την διάθεσιν αὐτὴν της ζηλοτυπίας, ήτις και όταν είναι άνευ σκοπού ή άνευ πονηρίας, δύνοται να συγκαταριθμηθῇ με τας μεγαλητέρας πληγὰς της κοινωνίας. Αί αδυναμίας αὐταί και τα άτοπα αν ή ιδις εις τον γυναικείον χαρακτήρα, ανήκουν μ' όλα ταῦτα εις όλόκληρον την ανθρωπότητα· και ή θεία πρόνοια, ελευθέριος τόσον εις τας γυναίκας όσον και εις τους άνδρας, έπρόεικσεν αὐτάς ως και τούτους με εύφυϊαν, με άρετάς, με πάθη, αλλά κατά διαφόρους βαθμούς· οι βαθμοί οὗτοι είναι εις αὐτάς ζωηροί, καταπληκτικοί, καταφανεϊς, άλλ' όχι βραθείς, ουδέ στερανοί, είναι μάλλον εύμετάβλητοι, αστατοί, μεταβαλλόμενοι εύκόλως από τας έξωτερικὰς περιστάσεις· Έρέθη ότι αὐται αντιλαμβάνονται καλήτερον και ταχύτερον και βλέπουν ώσαύτως, αλλά δεν δύναται να έπισκύψωσι πολύ και να έμμένωσιν εις τας παρατηρήσεις. Η αισθητικότης και ή αλαζονεία των έρεθίζόμεναι εις το παραμικρόν, τας κινούν τασούτον, ώστε να ύψούνται μέχρις ήρωϊκών αισθημάτων, να παρεκτρέπονται εις θυμόν τον πλέον μεγάλον εκ της ζηλοτυπίας και της έπιθυμίας προς

την εκδίκησιν. Τα σφάλματάτων ώσαύτως κρίνονται αὐστηρότερα περὰ τα των άνδρών, διότι έχουν και επακόλουθα μεγαλήτερα. Έχουσαι ύπό την έξουσίαν των την αποθήκην του μεγαλητέρου εις τον κόσμον συμφέροντος, του πατρώου δικαιώματος ή της πατρικής έξουσίας, κρατεῦσιν εις χείρας των την άκεραιότητα της οικογενείας, την τιμιότητα και την ειρήνην του οίκου, την εύτυχίαν της έσωτερικής οικονομίας. Απ' αὐτάς οι παίδες λαμβάνουν την πρώτην καλλιέργειαν του σώματος και του πνεύματος των· αὐτόν τον πρότον σπόρον τον έχοντα τόσην επιρροήν εις όλον της ζωής το διάστημα. Η μητρική φιλοστοργία ή ή προς τους παίδας άγάπη, είναι εις τας γυναίκας αίσθημα ένστιγματικόν, το όποιον ή μάταιος πολυτέλεια και αὕτη ή διαφόρα δύναται μὲν να έξασθενήσουν, να έξουθενώσουν, άλλ' όχι ποτέ να καταστρέψουν. Από την πρώτην αὐτήν στοργήν, την όποιαν ή φύσις έχάρισε και εις τα άλλα ζώα, έπονται αι περιποιήσεις και αι περιθαλψεις, τα όποια είναι έργα των γυναικῶν ιδία. Οὗτοι ύποχρεωμένοι να ανατρέφουν και να φιλοφρονώσι τα νήπια, να περιποιούνται την άσθενή ανθρωπότητα, να καταπραύνωσι τον πόνον, έχουσι και την ικανότητα άκόμη του να καταπραύνωσι τον θυ-

τὸ τελευταῖον ἔτος· δὲν ὑπῆρξε λοιπὸν πνευματικὸς περιορισμὸς. Ἡ Ἀγγλία συγκατατίθει τὰς ἐκτελέσεις ἀκριβῶς τὰς συνθήκας· αὐτὴ θέλει νὰ μὴ τὰς ἐκτελέσῃ μὲ προσδλητικὸν τινὰ τρόπον, ἐννοεῖ ὅτι νὰ μὴ δοῇ καμμία οὐσιώδους τροποποιήσις. »

Οὕτω τὸ θέμα τοῦ Κ. Πήλ καὶ αἱ πρῶται εἰς τὴν βουλὴν τῶν ὁμοτίμων διαδηλώσεις τοῦ Κ. Γουίλσον εἶναι ἀπαράλλακτοι· ἐκτελέσεις αὐστηρά καὶ νόμιμοι· διατήρησις αἰώνιος.

Δύναται τις ἀκόμη νὰ ἐννοήσῃ καλῆτερον ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀντιπαράθεσιν πόσον αἱ γενηθεῖσαι παρὰ τοῦ ὑπουργείου εἰς τὴν Βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων προσπάθειαι πρὸς παραδοχὴν τοῦ παραγράφου, χωρὶς νὰ φαίνεται ὅτι ἀντιφάσκει, ἔλλειψαν εἰλικρινίαι καὶ θάρρος. Ἡ ἀναστροφή τοῦ Κ. Γουίλσον, ὅταν γένη γνωστὴ εἰς τὸ βουλευτήριον, θέλει φέρει τὸν Κ. Πήλ εἰς μεγάλην ταραχὴν· θέλει προσπαθῇ τάχα νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὴν ἀμφίβολου καὶ διπλὴν διχωγὴν τοῦ Μυστικοσυμβουλίου μας; Τοῦτο δὲν εἶναι ποτὶ δυνατόν! Εἰς τὴν Ἀγγλίαν οἱ ἐν τοῖς πράγμασι δὲν ἠξίουσαν νὰ κάμνουν παρομοίαν χρῆσιν εἰς τοὺς λόγους τῶν.

Θέλει συμβῇ θεοδαιῶς μεταξὺ τῶν δύο Βουλῶν σύγκρουσις, ἥτις θέλει μετρίσθῃ ἀπὸ τὴν μεταστροφὴν τοῦ Ἀγγλικοῦ Ὑπουργείου· ἀλλ' ἡ σύγκρουσις αὕτη, θέλει χρεωστῇται εἰς τοὺς πολιτικούς ὄντινες διὰ τῆς ἐπιμόνου ὑπὲρ τῶν εὐχῶν τῆς Γαλλίας ἀντιπολιτευσέως τῶν, ἐρέθησαν τὸ κοινὸν πνεῦμα καὶ κατέστησαν τὸ ἔθνος εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐξηγητῇται μόνον τοῦ· ἂν αἱ ἐπιθυμηταὶ διαπραγματεύσεις εἶναι πλέον δύσκολαι, ἂν ἡ διχογνωμία τῶν δύο τόπων ἤρξησιν ἐκ τούτου, ἡ κατηγορία ἐπιτίπτει ἐπὶ τοῦ Μυστικοσυμβουλίου μας, τὸ ὁποῖον, τὸ προβλέπομεν, θέλει εὖρει, διὰ νὰ ἀποσύγῃ τὰς διαπραγματεύσεις, ὅπλον δυσκολῶν τὰς ὁποίας αὐτὸ τὸ ἴδιον ἐπροξένησε.

Αὐτόθι. Χθές, εἰς τὰς ἑννέα ὥρας τοῦ ἑσπέρας, ἡ διορισθεῖσα ἀπὸ τὴν βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων διὰ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν Βασιλῆα τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸν λόγον τοῦ Ὁρόνιου

μὲν, νὰ ἐξαλείψωσιν τὴν μνησικαχίαν, καὶ νὰ ἡμερώνωσιν τὰ ἦθη ἐπὶ τῶν τελευταίων τούτων πράξεων ἡ ἀνατροφή ἔχει ἐπὶ τὴν μεγίστην. Ἡ ἐκπαίδευσις, ἥτις ἀναπτύσσει καὶ διευθετεῖ τὸ πνεῦμα, ἡ εὐφυΐα, ἥτις ἐκπαυξάνει τὰ μέσα τοῦ θέλγειν, καθίστανται βοηθοὶ ἀξιόλογοι. Παντοῦ ὅπου τὸ πνεῦμα τῶν γυναικῶν καλλιεργεῖται, παντοῦ ὅπου εὐρίσκουν χώραν εἰς τὸν πνευματικὸν καὶ διανοητικὸν κόσμον, ἡ τραχύτης μαλακώνεται, ἡ κοινωνία τελειοποιεῖται. — ἀλλὰ τοιοῦτον ἔντιμον καὶ εὐάριστον ἔργον παραχωρούμενον εἰς πολλὰ μικρὸν ἀριθμὸν γυναικῶν, καθίσταται εἰς τὴν γενικὴν ἱστορίαν αὐτῶν ὡς σημεῖον δεικνύον μόνον, μέχρι τίνος βαθμοῦ δύνανται νὰ φθάσουν. Ἡ κοινὴ σταθμὴ, ἡ ἐρῆτης, εἶναι ἡ ἐλευθερία ἐξάσκησης τῶν καθηκόντων τῶν· ἂν εἶναι συγχωρημένον νὰ ἐμιλήσωμεν οὕτω, τὸ μέρος τοῦτο πρέπει νὰ λαμβάνουν αἱ γυναῖκες εἰς τὴν ἠθικὴν ἀρμονίαν τοῦ κόσμου (θεωρουμένου τοῦ ἠθικοῦ κόσμου ὡς μία μεσικὴ ἐναρμόνιος). Ἡ μετοχὴ αὕτη ἥτις συγχωρεῖται ἀπὸ τὴν φύσιν, εἶναι ἀληθὴς ὅτι παραχωρεῖται παντοῦ εἰς τὰς γυναῖκας· ἀλλ' ἡ ἐπὶ τῶν ἡθῶν ἐπὶ τὴν κλίμακα, ἥτις εἶναι τὸσον ἀναυτίρητος ὡς εἶναι ἡ ἐπὶ τὴν τῆς κοινωνίας διὰ

Ἐπιτροπὴ, ἐπαρροισίσθη εἰς τὴν αὐτοῦ Μεγαλειότητα. Ὁ Κ. Σωζέτος, πρέεδρος τῆς βουλῆς, ἀνέγνωσε τὴν ἀπάντησιν, ἔχουσαν ὡς ἐφεξῆς.

Μεγαλειότητα!

Εἰς τὴν φωνὴν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος συνηγμένοι περὶ τὸν Ὁρόνον, ἡσθάνθημεν τὰ θέμματα μας πληχθέντα ἀπὸ τὸ ἄπειρον κενὸν τὸ ὁποῖον ὁ θάνατος ἐπροξένησε τοσοῦτον πλησίον ὡς. Ἡ δύναμις τῶν θεσμοθεσιῶν μας ἐπετάχθη τὴν στερέωσιν· ἀναπληροῦσα τὸ κενὸν αὐτὸ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας· ἀλλ' ἡ θλίψις τῆς Γαλλίας ἐπέβη μετὰ τὰς ἀνταρτίας αὐτάς, καὶ ἡ μνήμη τοῦ Βασιλέως, ἀφραπασθέντος τὸσον σκληρῶς ἀπὸ τὸ μέλλον τῆς μοναρχίας, θέλει μένει εἰς τὰς καρδίας μας, περιτοχυομένη ἀφ' ὅλας τὰς ἐλπίδας τὰς ὁποίας εἶχομεν ἐπὶ τοῦ πατριωτισμοῦ τοῦ καὶ τῆς νεότητος τοῦ. Εἰς τὰς δεινὰς περιστάσεις ἀκολουθεῖ νὰ ἀποκαλύπτωνται αἱ μεγάλαι συμπάθειαι. Τὸ ἔθνος ὑπέφερε τὸ πένθος τῆς Ὑμετέρας οἰκογενείας, καὶ ἡ στενὴ ἔνωσις τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ τόπου δὲν ἐφάνη ποτὶ μὲ τὴν ἐκείνην ἐξουσίαν ὅσην ἐφάνη εἰς αὐτὴν τὴν κοινὴν θλίψιν. Ἡ ἔνωσις αὕτη δὲν θέλει ἐκπέσει ποτὶ· ὅμως ἀφιερώνετε πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τόπου τὴν ζωὴν ὡς ὅλον κληρον. Ἐπαναπαύσθε, Βασιλεῦ, ἐπὶ τῆς πρὸς ὡμὰς ἀφοσιώσεώς σας εἰς πολλὰ ἔτη τὰ ὁποῖα ἐπικαλούμεθα δι' ὡμὰς ἀπὸ τῆς Οἰκίας Ἡρόνιαν.

Ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης μᾶς δεικνύει, εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας καὶ τῆς εἰρήνης, τὰ θέματα ἐγγύς τὴν ἠθικῆς μας εὐδαιμονίας. Ναὶ Βασιλεῦ, τὸ στενὸν κράτος τῶν νόμων ἐγγυᾶται τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα καὶ ἐν δυνάμει τὴν δημοσίον δύναμιν. Ἡ πανταχοῦ ὑπάρχουσα πεπειθῆσις, ὅτι οἱ νόμοι οὕτοι θέλουν ἐκτελεῖσθαι, ἐκασφαλίζει τὴν εἰς αὐτοὺς ὑπακοήν, καὶ, κατ' εὐτυχίαν ἀποτέλεσμα, διὰ τὸ ὁποῖον ἡ Βουλὴ συνευρύνεται μεθ' ὡμῶν, ἡ ἐπαγρύπνησις τῆς δημοσίας ἐξουσίας καθιστᾷ ἥττον συχνὴν τὴν χρῆσιν τῆς αὐστηρότητος τῶν.

Ἡ ταχὺ αὐξήσις τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων

τὴν ἀνάπτυξιν τῶν διανοητικῶν δυνάμεων, παρήξεν ἄπειρον ἀνισότητά εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλαν τῶν γυναικῶν. Ἡ ἥττον πρῶτος φύσις καὶ τὰ ἥττον ἐξαπτικά πάθη εἰς τοὺς συγκερασμένους τόπους, συγχωροῦν ἰσότητά σχεδὸν μεταξὺ τῶν δύο φύλων. ὁ ὁρθὸς λόγος αὐτόθι, καὶ ἡ πείρα, λαμβάνοντα βαθμὴν τὸν τόπον τῆς θελξεως τῆς νεότητος, διατηροῦν τὴν εἰς ἀμφοτέρους τὰ φύλα συμπάθειαν ἢ τὴν πρὸς ἀλλήλα ἀγάπην· ἡ εἰς καὶ ἡ συμμετοχὴ τῶν συμφερόντων ὑποβάλλει τὴν ἐνωσιν καὶ ὁ σύζυγος, κοινῶς πλέον ἡλικιωμένος ἀπὸ τὴν γυναῖκα του, ἐπαγρυπνεῖ μετ' αὐτῆς ἡσυχῶς εἰς τὰ τοῦ οἴκου. Δὲν ἀκολουθεῖ δὲ τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὰ μεσημβρινώτερα μέρη τῆς γῆς, ὅπου αἱ γυναῖκες ἐνῆλικες ἤδη γενόμεναι εἰς τὸν 8 ἢ 9 χρόνον τῆς ἡλικίας τῶν, ἀπομακρύνονται ἤδη εἰς τὸν 20· ἐκλαμβανόμεναι ὡς παῖδες, λαμβάνουν τὴν τύχην τῶν παιδῶν, καὶ τὸ λογικόν, ἂν ἐπέβῃ, δὲν δύναται νὰ χρηρηγῇ εἰς αὐτὰς ἐξουσίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ὠραιότης δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ δώτῃ τὰ πρῶτα θεμέλια. Τὸ λογικόν, ἡ ἀξιολογοτάτη αὕτη προῖξ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, δὲν λαμβάνει, ἐξαιρετικῶς πολλὰ ὀλίγον περιττά, αὐτόματον αὐξήσιν· αὐτὸ

τῶν εἶναι ὁ ἀσφαλέστερος μάρτυς καὶ εἰς ἀπὸ τοὺς εὐτυχιστέρους καρπούς τῆς εὐτυχίας μας. Ταῦτα χορηγοῦν ἀφρονὰ μέσα εἰς τὰς ὠρελίστους ἐργασίας αἰετίνες τιμῶσι τὴν ὕμετέραν βασιλείαν. Εἴθε νὰ χρησιμεύσωσι εἰς τὴν σύστασιν τῆς μεταξὺ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἰσορροπίας, καὶ εἰς τὴν προπαρκατευθῇ κατ' εὐτυχίαν καίρου, δι' ἡμέρας ἥττον εὐτυχίαν χρηματικῶν ἐν καλῇ τάξει μέσων καὶ δημοσίου πίστεως θεμελιωμένης ἐπὶ τοῦ πλούτου μας.

Μὲ εὐχαρίστησιν μας πληροφοροῦμεθα ὅτι αἱ μετὰ τῶν ξένων δυνάμεων σχέσεις τῆς Υ. Μ. ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι εἰρηνικαὶ καὶ φιλικαί.

Ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης μᾶς ἀναγγέλλει ὅτι ἡ συμφωνία τῶν δυνάμεων ἐστερέωσε τὴν ἀνάπαυσιν τῆς Ἀνατολῆς. Συγχαίρομεθα ἡμᾶς αὐτοὺς διὰ τὴν εἰς Συρίαν σύστασιν τακτικωτέρας διοικήσεως διὰ τῆς μεσολαβήσεως τῆς κυβερνήσεως, πρὸς ὄφελος τῶν χριστιανικῶν λαῶν, καὶ πεπειθᾶμεν ὅτι περὶ αὐτοὺς ἡ κυβερνήσις εἰς τοὺς λαοὺς αὐτοὺς ὑπεράσπισιν ἐγκριθεῖσαν καὶ ἀσφαλισθεῖσαν, ἐκ παραδόσεως καὶ τῶν συνθηκῶν, θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρῇ τὰ παλαιὰ προνόμια καὶ τὴν εἰς τὰ ἐκεῖ ἐπὶ τὴν τῆς Γαλλίας.

Συνενωμένοι ἀπὸ φιλανθρωπικὸν αἶσθημα αἱ δυνάμεις ἀσχολοῦνται ἐπιμόνως εἰς τὴν κατάργησιν τοῦ ἐδελύκτου ἐμπορίου τῶν Μαρῶν. Μὲ εὐχαρίστησιν μας ἔδομεν ὅτι ἡ κυβερνήσις τῆς Υ. Μ. ἐπιμένουσα νὰ χορηγῇ εἰς τὴν δικαίαν αὐτὴν ἐπιχειρήσιν τὴν βοήθειαν τῆς Γαλλίας, δὲν ἔδωκε τὴν συγκατάθεσιν τῆς εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῶν ὑπαρχουσῶν συμφωνιῶν. Διὰ τὴν ἀκριβὴ καὶ νόμιμον ἐκτέλεσιν τῶν συμφωνιῶν αὐτῶν, ἐν ὅσῳ δὲν ἀκυρωθοῦν κατ' ὀλοκληρίαν, ἐπαναπνύμεθα εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ τὴν σταθερότητα τῆς Ὑμετέρας κυβερνήσεως· ἀλλὰ, καταπληχθέντες ἀπὸ τὰς ἀτοπα τὰ ὁποῖα ἀποκαλύπτει ἡ πείρα, καὶ πρὸς τὸ συμφέρον ἀκόμη τῆς καλῆς συμπενοίας τῆς τοσοῦτον ἀναγκαίας πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ κοινού ἔργου, ἐπιπυλούμεθα μεθ' ὁλης ψυχῆς καὶ καρδίας τὴν στιγμὴν κατ' ἡν

καλλιεργεῖται, καὶ καλλιεργούμενον καρποφορεῖ καὶ ὠριμάζει· ἀλλ' ὅταν τοῦ λείψουν αἱ περιποιήσεις, αἱ συμβουλαι, ἡ πείρα, ἡ ἀμάθεια τὸ καταπίνει καὶ τὰ πάθη ἐπεμβαίνοντα τὸ κάμνουν νὰ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν εὐθείαν ὁδόν. Ἡ πολυγαμία πρώτη δυναστικὴ ἀρπαγὴ, ἔκαμε βαθμὴν τὰς γυναῖκας νὰ ἐκπέσουν ἀπὸ τὸν βαθμὸν τῶν συντρόφων τῶν καὶ νὰ μεταβληθοῦν εἰς δευτέρας, διότι ὁ σύζυγος, μεταβληθεὶς εἰς δεσπότην δὲν ἡθύνθη νὰ διατηρῇ τὴν εἰρήνην εἰς αὐτὴν τὴν ἐστίαν τῶν ἀταξιῶν καὶ ἀντιζηλιῶν τῶν γυναικῶν τοῦ ἄλλως, παρὰ μὲ τὴν εἶκν καὶ τὴν φόβον. — Ὁ φυσικὸς νόμος ὑποχωρῶν εἰς τὸ κλίμα, ἀνέχεται τὴν πολυγαμίαν, ἀλλ' ὑπὸ τὰ ὅρια τὰ ὁποῖα ἀκολουθῶς ἐτακτοποιήθησαν ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν. Ὁ Ἀβραάμ, τόσους χρόνους πιστὸς εἰς τὴν Σάρα, ἐκλεξε διὰ νὰ γεννήσῃ υἱὸν ἄλλην γυναῖκα μεταξὺ τῶν θεραπαινίδων του, ἀλλὰ χωρὶς νὰ τὴν ὑψώσῃ εἰς τὸν βαθμὸν τῆς νομίμου συζύγου του, χωρὶς νὰ τὴν ὑπεξαιρέσῃ ἀπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς ἀντιζήλου τῆς. Ὁ Ἰσαάκ, χωρὶς τὴν ἀπάτην τοῦ Λάβαν, δὲν ἤθελε ἀποκτήσῃ υἱὸν ἀπὸ τὴν Ραχήλ.

(Ἐπεται ἡ συνέχεια)

τὸ ἐμπορίον μας θέλει τεθεῖ ὑπὸ τὴν ἐξαιρετικὴν ἐπαγροπύνησιν τῆς σημαίας μας.

Θρηνοῦμεν μετὰ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος τὰς νέας [ταραχὰς αἰτίνες ἐτάραξαν τῆς Ἰσπανίαν. Δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ δεῖξωμεν τὴν ἀνῆκουσαν εἰς ἔθνος φιλικὸν εἰλικρινῆ συμπαθειαν. Εἰς τὰς μετὰ τῆς Ἰσπανικῆς μοναρχίας σχέσεις σας, δὲν ἔχετε ὅψιν εἰμὴ τὸ νὰ ὑπερασπίζεσθε τὰ νόμιμά μας συμφέροντα, καὶ νὰ διατηρῆτε εἰς τὴν συνταγματικὴν κυβέρνησιν τῆς βασιλείας Ἰσπανίας Β'. πιστὴν φιλίαν. Τὰ αἰσθήματα τῆς Βουλῆς συνενώθησαν μετὰ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, καὶ λογιζόμεθα εὐτυχεῖς, ὡς αὕτη, διότι τὰ δικαιώματα τῆς φιλανθρωπίας εὗρον ὑπὸ τὴν σημαίαν μας ὑπεράσπισιν ξένην, ἀφ' ὅλης τῆς φαντασίας, καὶ δοθητικῆς εἰς ὅλους τοὺς δυστυχεῖς.

Ἡ Γαλλία πιστὴ εἰς τὴν ὑπόθεσιν λαοῦ τε θιμένου ὑπὸ τὴν ἐγγύσιν τῶν συνθηκῶν ὑπομνήσκει εἰς τὴν Εὐρώπην τὰ δικαιώματα τῆς πολωνικῆς ἐθνικότητος.

Συγχαίρωμεθα ἐαυτοὺς διὰ τὴν καλὴν ἐκβασιν τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ ἀνδρείου στρατοῦ μας, τοῦ ὁποῦ ἡ σταθερότης καὶ ἡ ἀνδρεία ἐστερέωσαν καὶ ἐκαμον νὰ σεοῦται ἡ εἰς τὴν Ἀλγερίαν κυριαρχία μας. Ἀνήκει ἤδη εἰς μίαν τακτικὴν καὶ προβλεπτικὴν διοίκησιν νὰ τελειώτῃ τὸ ἐνδοξὸν ἔργον τῆς κατακτήσεως, καὶ νὰ καταστήσῃ μόνιμον τὴν δύναμίν μας γνωρίζουσα νὰ ἐλαφρύνῃ τὰ βάρη τῶν θυσιῶν μας.

Διὰ τῆς κατακτήσεως τῶν νήσων Μαρτίων ἡ Υ. Μ. ἠθέλησε νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τοὺς θαλασσινοὺς μας, εἰς τὰς μεμακρυνόμενας θαλάσσας, ἓν καταφύγιον καὶ ὑποστήριγμα.

Ἡ Υ. Μ. ἤνοιξε διαπραγματεύσεις μετὰ πολλὰ ἰσχυρά τε πρὸς τὸ συμφέρον τῆς γεωργίας μας, τοῦ ἐμπορίου μας καὶ τῆς ριλοπονίας μας. Πεπιεσμένοι οἱ χορηγοὺς ἡ Ὑμετέρα Κυβέρνησις νέας εὐκολίας ἐξαγωγῆς, θέλει διατηρήσῃ εἰς τὰ ἐθνικὰ προϊόντα τὴν ἀνήκουσαν ὑπεράσπισιν.

Ἡ Βουλὴ θέλει ἐξετάσῃ μετ' ἐπιμέλειαν τοὺς νόμους τῆς οἰκονομίας καὶ τὰ διάφορα σχέδια τοῦ νόμου τοῦ ὁποῦ ἀναγγέλλετε τὴν κοινοποίησιν.

Βασιλεῦ, καθ' ἣν στιγμὴν ἀνλαμβάνομεν τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν μας, συγχαίρωμεθα ἐαυτοὺς μετ' ἡμῶν διὰ τὴν ἡσυχίαν τοῦ κόσμου καὶ τὴν εὐτυχίαν τῆς Γαλλίας. Ἡ ἐλευθερία τῆς πατρίδος μας εὐρίσκεται ἤδη καλῶς θεμελιωμένη ἡ εἰρήνη ἀνοίγει ὅλα τὰ στάδια εἰς τὴν φιλόπονον ἐνεργητικότητά της. Ἡ ἀπόλαυσις τῶν καλῶν τούτων, ἀντικείμενον καθ' αὐτὸ τῆς Ὑμετέρας προσπάθειας, ἔκαμε νὰ φθάσῃ εἰς τὸν συνταγματικὸν θρόνον ἡ δημοκρατία εὐγνωμοσύνη· αἱ προσπάθειαι μας ἔδοθησαν τὰς Ὑμετέρας, καὶ, διὰ νὰ διατηρηθῇ τὸ ἔργον σας, ἡ νόμιμος σύμπραξις μας σὰς εἶναι ἤδη ἐξασφαλισμένη. Τὸ αἶσιον τοῦτο ἀποτέλεσμα θέλει εἶσθαι ἡ δόξα τῆς βασιλείας σας, ἡ πλέον ἀξία δὲ ἡμᾶς ἀμοιβὴ καὶ ἡ μόνη παρηγορία τὴν ὁποῖαν δύναται νὰ σὰς προσφέρουν ἡ ἀγάπη καὶ ἡ συμπάθεια τῆς Γαλλίας.

Ὁ Βασιλεὺς ἀπεκρίθη.

Κύριε Ἀντιπρόσωποι!

Κάνεν ἄλλο πρᾶγμα δὲν ἠδύνατο νὰ εὐχα-

ριστήσῃ περισσότερο τὴν καρδίαν μου παρὰ τὰ αἰσθήματα τὰ ὁποῖα ἐκφράζεσθε πρὸς με, καὶ κάνεν ἄλλο πρᾶγμα δὲν ἠδύνατο νὰ εἶναι πλέον δραστήριον διὰ νὰ ἀναπληρώσῃ τὸ σκληρὸν κενὸν τὸ ὁποῖον ἠνοίχθη παρ' ἐμοὶ παρὰ τὰ ὁποῖα παρεῖχθητε μετὰ τὴν ταχύτητα μίτρα· ἔχω ἐν ἰσχύει νὰ σὰς ἐπαναλάβω τὴν διαβεβαίωσιν νῆς εὐγνωμοσύνης μου καὶ τῆς Γαλλίας δι' αὐτὴν τὴν ἐνεργητικὴν ἀφοσίωσιν ἣς ἐτελειοποίησε καὶ ἐνεδυνάμωσε τὰς θερμοθετικὰς μας. Μετὰ τὴν ἐντελὴ ταύτην συμφωνίαν ὅλων τῶν δυνάμεων τοῦ κράτους, μετὰ τὴν σύμπραξιν αὐτὴν, τῆς ὁποίας τὴν θετικὴν κίνησιν μοὶ ἐπ' ἀναλαμβάνετε, θελομεν ἐξακολουθεῖν νὰ κάμωμεν ὥστε νὰ ἀπολαμβάνῃ ἡ πατρίς μας ὅλα τὰ καλὰ τὰ ὁποῖα τῆς ἐξασφαλίζουν ἡ βασιλεία τῆς εὐταξίας καὶ τῶν νόμων, καὶ ἡ διατήρησις τῆς γενικῆς εἰρήνης.

Ἡ ἀπάντησις αὕτη συνωδύνθη ἀπὸ τὰς κραυγὰς τοῦ Ζήτω ὁ Βασιλεὺς.

Μέγα μέρος τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς ἦλθον πρὸς ἀντάμωσιν τῶν ἀντιπροσώπων.

Συνέχεια τῶν δοκιμασιῶν τοῦ μεθ' ἑλίκος ἀτμοπλοίου.

Ἐκ τῆς ἐφημερίδος τοῦ Havre. τὴν 30 Ἰαννουαρίου.

Τὸ πλοῖον Ὁ Ναπολέων διέμεινε χθὲς ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὸ πέλαγος, ἀσχολούμενον εἰς τὰς δοκιμασίας τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἑλίκος καὶ τῶν μηχανῶν του, καὶ εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ ἐδοκιμάσθη εἰς τοὺς διαφόρους σχηματισμοὺς τῶν κινήσεων του, ἐπὶ τῶν ἰστιῶν καὶ ἐπὶ τοῦ ἀτμοῦ, καὶ καθ' ὅλας τὰς περιφορὰς. Καὶ μολοντι ἡ καθύπευξις του ἔγινε μετ' ἐξοδα μάταια καὶ ἐπὶ σκοπῶν δοκιμασίας, καὶ τὰ ἄρμενά του καὶ ἡ ξυλικὴ του εἶναι πολὺ κατωτέρα ὥς πρὸς τὴν ἀναλογίαν τῶν ἀφ' ὅ,τι θέλουν εἶσθαι εἰς τὸ μετέπειτα, μόνον τοῦτο ἐπέτυχεν νὰ ἔχῃ ταχύτητα διὰ τῶν ἰστιῶν 9 μίλια καὶ 8 δέκατα τὴν ὥραν. Δύναται τις ἐκ τούτου νὰ κρίνῃ πόσον βεβαίως ταχύτητος δύναται νὰ φθάσῃ τὸ ὥραϊον τοῦτο πλοῖον, τοῦ ὁποῦ οἱ μικροὶ σχηματισμοὶ καὶ ἡ σπερὰ σκευὴ του ἐγγυῶνται μεγάλα βεβαιήματα εἰς τὴν καλὴν χρῆσιν τῶν ἰστιῶν.

Ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀτμομηχανῆς καὶ τοῦ ἑλίκος δὲν εἴμεθα εἰς κατὰστασιν νὰ δώσωμεν ἀκριβὴ ἰδέαν, ὅχι διότι ταῦτα δὲν ἀπέβησαν κατ' εὐχὴν, καὶ κατὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ ἐπιτηδεύου τεχνίτου· ἀλλὰ διότι τὰ πάντα εἰς τὸ πλοῖον αὐτὸ εἶναι ἀκόμη τόσον νέα, ὥστε πᾶσα ἀπόπειρα δίδει χώραν εἰς παρατηρήσεις νέας, καὶ αἱ γινόμεναι εἰς αὐτὸ δοκιμασίαι καθίστανται κατ' αὐτὸ μαθήματα. Τὰ ληφθέντα μέχρι τοῦδε διδόμενα ἀποκαθίστανται τρόπον τινὰ προβλήματα τῶν ὁποίων ἡ λύσις, ἀναγομένη εἰς ἀνθρώπου τῆς τέχνης, δὲν δύναται νὰ γενῇ εὐκόλως.

Ὅτι δύναται τις νὰ εἴπῃ ἐν τῷ παρόντι εἶναι οἱ ἀριεμένων κατὰ μέρος τῶν ἀποτελεσμάτων βεβαιωμένων εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐπὶ τοῦ Ἀρχιμήδους (πλοίου), τὰ ὁποῖα ἐπαναλαμβάνονται εἰς τὸ σκάφος τοῦ Ναπολέοντος, νέα καὶ πολὺ ἐνδιαφέροντα φαινόμενα ἀποκλύπτονται τὴν πᾶσαν στιγμὴν. οὕτως, ἡ σημαντικὴ διαφορὰ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν βολῶν τοῦ ἐμβόλου (ποτήρι) δὲν φαίνεται οἱ συντείνει εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς δυνάμεως τῆς ἀτμομηχανῆς· αὕτη ἐνεργεῖ ἐντε-

λεστικῶς, καὶ αἱ ληφθεῖσαι ἐκ τῆς πείρας ἐνδείξεις δὲν ἀποδέλουν εἰμὴ εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ μηχανικοῦ τούτου συστήματος. Οὕτω (πρᾶγμα εἰσέτι ἀνεξήγητον), πολλοὶ στοχάζονται οἱ νὰ ἐπαρατήρησαν εἰς τινὰς στιγμὰς οἱ τὸ πλοῖον ἐπὶ τοῦ δρόμου τοῦ λαμβάνει ταχύτητα μεγαλύτεραν ἀπὸ τὴν τοῦ ἑλίκος.

Ἡ κατασκευὴ τοῦ πλοίου Ναπολέοντος, ὅτε εἶχε τὸ διπλοῦν ὄρελος τοῦ νῆ προκίστη τὴν ναυτηλίαν τῶν ἀτμοπλοίων μας μετὰ ἓνα κλόν καὶ ὥραϊον πλοῖον περισσότερο, καὶ νὰ παρῇ εἰς τὴν ἐπιστήμην διδόμενα οἰκεία νὰ φέρουν εἰς μεγαλύτεραν ἐντέλειαν τὸ νέον σύστημα· λογιζόμεθα εὐτυχεῖς διότι ὁ λιμὴν μας ἐκλέχθη διὰ νὰ γένῃ καὶ τοῦ πρώτου αὐτῆς ἐφαρμογῆς (τῆς στρόφιγγος (βίδας) τοῦ Ἀρχιμήδους ἐπὶ τῆς ναυτηλίας τῶν ἀτμοπλοίων) καὶ τὸ ζωηρὸν αἰτήμα τὸ ὁποῖον διεγείρουν τὰ πειράματα τοῦ Ναπολέοντος μας κάμνει νὰ στοχάζωμεθα οἱ πᾶς τις δὲν θέλει κρίνῃ ἐκτός τοῦ προκρινόμενου διὰ νὰ γένη λεπτομερὴς τις ἐκθεσις ἐπὶ τῆς γαλλικῆς καταγωγῆς τῆς ἐφευρέσεως ταύτης.

Ὁ κυρίως λεγόμενος στρόφιγξ ἡ στρόφιγξ ἡ ἐλῖς (βίδα) ἀποδίδεται εἰς τὸν Ἀρχύσαν, μαθητὴν τοῦ Πυθαγόρου, ὅστις ἔζη τετράκωστις ἔτη πρὶν Χριστοῦ μετὰ ἑκατὸν ὀγδοήντα ἔτι ἔπειτα, ὁ Ἀρχιμήδης ἐστοχάσθη νὰ τὸν ἐφαρμόσῃ εἰς τὴν ἀνάδυσιν τῶν ὑδάτων, ἐνδύων αὐτὸν μετ' ἐν περιτύλιγμα. Τὴν ἰδέαν αὐτὴν ἐλαβεν, ὡς λέγουσι, ἀπὸ μίαν κογχύλιν. Ὁ ἀδόξωτος δὲ Σικελιώτης θέλει οἱ ἡ μηχανὴ αὐτῆς, ἣς ὠνομάζετο τότε Αἰγυπτιακὸς κοχλίας, ἦτον προγενέστερα τοῦ Ἀρχιμήδους, ὅστις τὴν ἔφερε ἀπὸ τὴν εἰς Αἴγυπτον περιόδειαν του. Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, ἡ ὑδραυλικὴ αὕτη μηχανὴ ἐγνωρίσθη πρὸ πλέον τῶν εἰκοσι αἰώνων, ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ στρόφιγγος τοῦ Ἀρχιμήδους.

Δύο Γάλλοι, Δου Κετ (Duquet), τὸ 1690 καὶ 1729, καὶ Δου Βόστ (Du Bost) τὸ 1743, εἶναι οἱ πρῶτοι αἰτίνες ἐμεταχειρίσθησαν τὸν στρόφιγγα ὡς κινήτριον ὑδραυλικὸν, διὰ νὰ στρέφουν τοὺς μύλους εἰς τὸν ῥοῦν τῶν ποταμῶν. Εἰς τὸ Μασσαίσι φαίνονται ἀκόμη πολλοὶ τοιοῦτοι μύλοι.

Εἰς μαθηματικὸς Γάλλος, ὁ Πανκτιὸν, ὁπῆρξεν ὁ πρῶτος ὅστις συνέλαβε τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν ἑλίκον ἐπὶ τὸν στρόφιγγα εἰς τὴν θαλασσοπλοίαν· ὁ σκοπὸς τοῦ ἦταν νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν κώπην τῶν κατέργων μετ' ἐν ὄργανον τοῦ ὁποῦ τὰ ἀποτελέσματα νὰ ὑπάρχουν μονοειδὴς σταθερά.

Ὁ Πανκτιὸν ἀναπτύσσει τὴν ἰδέαν του εἰς ἓνα μικρὸν κόμον εἰς 12 τυπωθέντα τὸ 1768 ὅστις ἐπιγράφεται. Θεωρία τοῦ ἑλίκος τοῦ Ἀρχιμήδους. ἐπροσδιώρισε τοὺς τύπους τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ δοθῶσιν εἰς τὸν πᾶροντα τὴν κίνησιν ἑλίκας (moteur-helice), εἰς τὸν ὁποῖον δίδει τὸ ὄνομα περοφόρον. Ἀφ' οὗ ἀπέβηκε τὴν ὥρεϊάν του διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς κινήτριον ὄργανον τῶν πλοίων, προβάλλει νὰ ληφθῇ εἰς χρῆσιν ὡς δρομόμετρον (lock) παντοτινόν, ἰδέα ἐπιστηρυχθεῖσα ἔπειτα ἀπὸ τὸν Χρυσόβουλον τοῦ Μασσών. 2. ὡς θαλασσινὸν βαρόμετρον. 3. ὡς ὠρολόγιον τῆς ἡμέρας. 4. ὡς κρητέραν (κόσκινον), ἰδέα ἐφαρμοσθεῖσα τὴν σήμερον εἰς ὅλους τοὺς ἐκτετατωμένους

λας κατά τὸ ἀγγλικόν. Ὡς κινητὸν ὄργανον τῶν μύλων δυνάμενον νὰ ἐνεργῇ ὑπὸ τὸν πᾶγον. Ὡς ἀντλία πλοίου, χρήσι· εἰς τὴν ὁποίαν φαίνεται ὅτι ἐβάλετο ὁ ἔλιξ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἰέρωνος, βασιλέως τῆς Σαρακούσης. 7. τέλος προβάλλει νὰ τὸν μεταχειρισθῶν ὄργανον διὰ νὰ διευθύνουν τοὺς ἀεροστάτας.

Ἡ πραγματοποίησις πολλῶν ἐκ τῶν προτάσεων αὐτῶν ἀποδεικνύει σαφῶς τὴν ὀρθότητά καὶ τὴν λεπτόνοιαν τοῦ μαθηματικοῦ Γάλλου, τοῦ ὁποίου τὸ πόνημα εἶναι διὰ τὸν τόπον τοῦ τίτλος δόξης ἀναντιρρήτου.

Μετὰ τὸν Παγκτόνα, πολλοὶ ἐκ τῶν ἐφευρετικῶν τεχνιτῶν ἐπανελάδον καὶ ἐπροσπάθουν νὰ ἐφαρμόσουν τὴν ιδέαν του, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττο· ἀλκοιθεύσαν. Πάμπολλαι ἀμοιβαὶ διανεμήθησαν χωρὶς κἀνὲν ἀποτέλεσμα· μία ἐκ τῶν τελευταίων, ληφθεῖσα παρὰ τοῦ Κ. Σωδάγε (sauvage), ἐκ Βουλωνίας, χρονολογεῖται τὸ 1831.

Καὶ ἰδοὺ ὁ Κ. Α. Νορμάνδος κατὰ τὸ 1842 προβάλλων εἰς τὴν κυβέρνησιν νὰ ἐπιχειρησῇ, ἀναδεχόμενος πάντα κίνδυνον, πρῶτος εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν ἀπόπειραν ἥτις κατέστη ἀντικείμενον πολλὰ σπουδαῖον διὰ τὸ μέλλον τοῦ στρατιωτικοῦ ναυτικοῦ καὶ τῆς μεγάλης θαλασσοπλοίας. Ἡ σταθερὰ θέλησις τοῦ μακαρίτου Κ. Οὐμὰν ὑπουργοῦ τῆς οικονομίας, καὶ ἡ ὑπὲρ τῆς προτάσεως τοῦ Κ. Νορμάνδου γνωμοδότησις τοῦ Κ. Βούχερ, τοῦ τότε γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ μηχανικοῦ ναυτικοῦ, ἔκαμον νὰ ἀποφασισθῇ ἡ κατασκευὴ τοῦ Ν α - π ο λ έ ο ν τ ο ς .

Οὕτως, ἡ ὑψηλὴ τοῦ Παγκτόνος ιδέα, ζωογονηθεῖσα ἀπὸ τὴν δύναμιν τοῦ αἵματος, τῆς ὁποίας ἡ ἀνακάλυψις χρεωστεῖται εἰς τὴν εὐφρίαν ἐνὸς ἄλλου Γάλλου, ἐφηρμόσθη, μετὰ ὀδυνηκῶντα ἔτη ἀκολούθως, εἰς ἕν ἔθνικόν πλοῖον ἥτις ἀναμφιβόλως θέλει φέρεῖ εἰς ἐντέλειαν τὴν ναυτικὴν περιστροφὴν διὰ τοῦ αἵματος.

Εἰς τὸ ὑπ' Ἀρ. 11 φύλλον τῆς Γαλλικῆς Ἐφημερίδος τῆς Κωνσταντινουπόλεως (journal de Constantinople) ἀνέγνωμεν λιβελλὸν ἐκ τῆς Σύρου, χρονολογημένον τὴν 23 Φεβρουαρίου ἐνεστώτος ἔτους, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκρίναμεν χρέος μας ν' ἀπαντήσωμεν, διότι ὁ συντάκτης αὐτοῦ ζωγραφίζει μὲ μέλαινα χρώματα τοὺς συμπολίτας μας, τὰ δικαστήριά μας καὶ τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχήν· μας, καὶ ἐνταυτῷ μὲ χλευαστικὸν τρόπον ἐκθέτει τὰ περὶ τῆς ἱερᾶς εἰκῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν Τήνῳ, καὶ τὰ συμβάντα αὐτόθι ὅτε ἐκλάπη παρὰ τοῦ ἀπονειομένου ἐκείνου νεανίσκου ἡ εἰκὼν αὕτη.

Δὲν μᾶς ἐφάνη ποσῶς παράδοξον, ὅτι ὁ λιβελλὸς οὗτος κατεχωρήθη εἰς Ἐφημερίδα ἐκ διδομένην ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ δαπάνῃ Τουρκικῇ, ἀλλ' ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον ἀποροῦμεν εἶναι, ὅτι ὁ Χριστιανὸς συντάκτης τῆς Ἐφημερίδος ταύτης, ὡς νὰ μὴν γνωρίζῃ πόσον αἰσασμὸν προσφέρουν εἰς τὰ θρησκευτικὰ καὶ τὰ θεῖα οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης, πόσαι ἱεροσυλαίαι, κλοπαὶ καὶ φρικτὰ κακουργήματα συμβαίνουν ὡς καὶ εἰς ἑαυτάς τὰς πρωτεύουσας τῶν πλέον ἐξευγενισμένων ἐθνῶν καὶ πύσαι κατὰ τὴν ἑσπερίαν λαμβάνουν χώραν εἰς τὰ δικαστήρια τοῦ κόσμου, παραξενευθεὶς φαίνεται ὅτι εἰς τὴν νῆσον τῆς Τήνου ὑπάρχει ἡ Ἱερὰ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰκὼν, τὴν ὁποίαν οἱ Ἕλληνικοὶ λαοὶ εὐλαβοῦνται καὶ αἰδονται,

ὅτι καὶ μετὰ τῆς κοινωνίας μας εὐρήθη εἰς ἀπονειομένους καὶ διεφθαρμένους νέους ὅστις τὴν ἐκλεψε, καὶ ὅτι τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων τῆς Ἐρμουπόλεως ἀπέλυε τὸν ὡς συνερῶν ἐπὶ ναυταπάτῃ κατηγορηθέντα Νικόλαον Βρούλον, μολοντί ἡ ἀπόλυσίς του οὕτε ἐθεωρήθη οὕτε θεωρεῖται ὡς ἀποτέλεσμα κατὰ τὴν ἑσπερίαν, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐλάδομεν ἀφορμὴν οὐκ ἐκθέσωμεν, ἀλλ' ἀπελύθη οὗτος δι' ἑλλειψὶν ἀποδείξεων πρὸς ἐνοχοποίησίν του, διότι ὅτε ὁ ἀδελφὸς τοῦ Κωνσταντίνου Βρούλου συνέλαβε τὸν ἀθέμιτον καὶ ἀξιοκατάκριτον σκοπὸν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ναυταπάτης, ὁ Νικόλαος Βρούλος διέπλεε τὸν Ἕλλησποτον καὶ τὸν Ἀθῶνα, καὶ ἤτο φυσικῶς αὐτὸ ναυτὸν νὰ συνεννοηθῶσι, καὶ διότι τέλος εἶχεν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπίσημον ἐκθεσιν τοῦ ἐν Κυδωνίαις Ἑλληνικοῦ Προξένου, ὅτι γενομένης ἐπισκέψεως δις ἐντὸς τοῦ πλοίου τοῦ εἰς Μοσχονήσια, πρὶν πωλήσῃ, ὡς κατηγορεῖται ὅτι ἐπώλησε μέρος μετὰ τῆς ἀνηκούσης εἰς τὸ φορτίον τοῦ Κωνσταντίνου Βρούλου, δὲν εὐρήθη τοιοῦτον εἶδος ἐπὶ τοῦ πλοίου τοῦ ἀποροῦμεν, λέγομεν, διότι ὁ Χριστιανὸς συντάκτης τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κωνσταντινουπόλεως παραξενυθεὶς διὰ ταῦτα, κατεχώρησεν εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ τὸν περὶ οὗ λόγος λιβελλόν, ὑπαγορευθέντα ἀπὸ ἀξιοκατάκριτον αἰσθημα ἀντιχριστιανικῆς κακίας.

Ὅτι ἡ ἱερὰ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰκὼν εὐρήθη εἰς τὴν Τήνον ὡς ἐκ θαύματος, ἀγνώστους κρίμασι Κυρίου, τοῦτο εἶναι ἀλήθεια ἀναντιρρήτος. Εἶναι προσέτι ἀλήθεια ἀναντιρρήτος, ὅτι τὰ εἰσοδήματα τοῦ ναοῦ, τοῦ ἀνεγερθέντος μετὰ τὴν εὐρεσιν τῆς εἰκῆς ταύτης, δαπανῶνται ἐξ ὁλοκλήρου σχεδὸν πρὸς διόδοσιν τῶν φώτων καὶ ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ, τῶν ὁποίων εἶναι ἀναντιρρήτως θανάσιμοι ἐχθροὶ ὅτε συντάκτης τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος λιβελλοῦ, καὶ ὁ κατεχωρήσας αὐτὸν εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ.

Δὲν εἶναι ποσῶς ἀληθές ὅτι ὁ ἀπονειομένος νεανίσκος, ὅστις ἐκλεψε τὴν εἰκόνα ταύτην, ἦτο μαθητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν· ἀλλὰ καὶ ὡς τοιοῦτος ἀν' ὑποθετῇ, δὲν εἶναι πρᾶξιν ἀν' ἀμεταξύ τοῦ μεγίστου ἀριθμοῦ τῶν ἀξιολύμων τοῦ πανεπιστημίου τοῦτου μαθητῶν, ὑπάρχει καὶ τις διεφθαρμένος καὶ κακοήθης. Ἐπομένως οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι μετὰ τῶν μαθητῶν τῶν τῆς Εὐρώπης πανεπιστημίων, εὐρίσκονται τοιοῦτοι ἀχρεῖστες καὶ κακοηθέστεροι.

Εἶναι ἀξιοκατάκριτον ψεῦδος ὅτι ὁ κλέπτης οὗτος ἐφυγαδύθη ἐκ τοῦ Νοσοκομείου μας ἐν γνώσει τῆς Ἀστυνομικῆς μας ἀρχῆς. Τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι ἐφυγε κοιμωμένου τοῦ φυλάκτοντος αὐτὸν φύλακος, κατέφυγεν εἰς τὰ ὄρη τῆς νήσου μας, καὶ ἐκεῖ ἐσυλλήθη τὴν ἐπιούσαν ὑπὸ τοῦ ἀξιολύμου Δημάρχου τῆς Σύρου, καὶ θέλει δικασθῇ μ' ὅλην τὴν αὐστηρότητα τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων.

Ἐνῶ διὰ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος λιβελλοῦ, κατακρίνει τοσοῦτον πικρῶς καὶ ἀσυνειδήτως ὁ Συντάκτης τῆς ἐφημερίδος τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸ ἀξιότιμον ναυτικὸν μας, διὰ τὰ συμβάντα κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος ὀλίγας ναυταπάτας, οἱ αὐτοῦργοι τῶν ὁποίων ἐτιμωρήθησαν μὲ ὅλην τὴν αὐστηρότητα τῶν νόμων κατεχωρεῖ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἰδίου φυλλοῦ τι ἄρθρον ἀφιστῶν τὴν ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως ἐκδοθείσης κατὰ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ναυτῶν

τοῦ Ἀμερικανικοῦ πολεμικοῦ πλοίου (Somers) συνωμοστῶν κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ πλοιοῦρχου αὐτῶν, διὰ νὰ ἐνασχοληθῶσιν ἐπομένως εἰς τὴν πειρατείαν, καὶ διὰ τούτου ἀποδεικνύει ταῦτο χρόνως, ὅτι ἡ μετὰ τῶν ἐθνῶν πρὸ αἰώνων πεπολιτισμένων, εὐρίσκονται αὐταὶ, καὶ μέλιστα ἀξιωματικοὶ πολεμικῶν πλοίων, ὅτινες εἶναι εὐδιάθετοι ὅχι μόνον νὰ ἐνεργῶσι ναυταπάτας, ἀλλὰ καὶ πειρατείας.

Ἐμεῖς ὑπερβόδοι ὅτι αἱ θαυμασταὶ ἡθικαὶ καὶ πραγματικαὶ πρόοδοι τῶν ἀξιοτιμῶν ἐμπόρων τῆς πόλεως μας, καὶ μία ἄλλη αἰτία τὴν ὁποίαν ἀναγκάζομεθα ν' ἀποσιωπήσωμεν ταράττουσιν συχνὰ τὴν χολὴν τῶν κυρίων τῆς ἐφημερίδος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τοὺς παρακινοῦν νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν Συντάκτην αὐτῆς εἰς τὸ νὰ καταφέρειται τοσοῦτον πικρῶς κατ' αὐτῶν. Ἀλλ' ὁ ἐξευγενισμένος κόσμος ὁ ἀναγινώσκων τὴν ἐφημερίδα ταύτην, καὶ τοὺς ἀθλίους προστάτας τῆς γνωρίζει, καὶ νὰ ἐκτιμῇ δύναται ἀποχρώντως τὰς ἀναίδεις συκοφαντίας τῆς, καὶ τέλος νὰ ἐμδατεύσῃ εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὸν σκοπὸν τοιούτων ἀξιοκατακρίτων λιβελλῶν.

— Τὴν τρίτην, ἦτοι τὴν 23 τρέχοντος, περὶ τὴν 7 ὥραν τοῦ ἑσπέρας, ἐφάνη εἰς τὸν οὐρανὸν πρὸς τὸ μέρος τῆς δύσεως ἕν οὐράνιον φαινόμενον, τὸ ὁποῖον κατέστη εἰς πολλοὺς ἐντυξεῖς ἡτοῦ ἀπαράλλακτον μὲν ὡς ἡ κόμη ἐνὸς κομήτου, ἀλλὰ δὲν εἶχε τὸ πυρῶδες χροῖμα τῆς· εἶχε τὸ χροῖμα μιᾶς λευκῆς νεφέλης ἐχούσης μορφήν κόμης. Τὸ μετέωρον τοῦτο φαινόμενον διήρκεσε μίαν ὥραν, καὶ ἀκολούθως ἔδυσε, ἀνεφάνη δὲ πάλιν τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ διήρκεσε τὸ αὐτὸ τοῦ καιροῦ διάστημα τὴν ἄλλην ἡμέραν ἦτοι τὴν 24, καθὺς καὶ τὴν 25. Κατὰ τοὺς φυσικοὺς μας, τὸ μετέωρον τοῦτο φαινόμενον δὲν ὑπῆρξεν εἰμὴ οὐράνιον τόξον Σεληνικόν, οὗτος τῆς ἀτμοσφαίρας πολλὰ πεπυκνωμένης ἀπὸ ἀτμίδας ἀλλ' εἶναι κομήτης.

— Μὲ ἀπορίαν μας ἐμάθομεν ὅτι τὴν 25 τρέχοντος, ἡμέραν ἐργάσιμον ἔγεναν αὐθιμερὸν ὅλαι αἱ δημόσιαι ἐξετάσεις τῶν δημοτικῶν σχολείων μας, ὅπου δὲν παρευρέθησαν εἰμὴ μόνον ἀπὸ ἕν μέλος τῆς ἐπιθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς εἰς ἕκαστον σχολεῖον· εἰς μόνον τὸ σχολεῖον τοῦ Κ. Μαγκαλάκη παρευρέθη ὁ Δημάρχος μας καὶ ὁ Διοικητής, ὡς πληροφοροῦμεθα. Τὸ ἀποτέλεσμα ὅθεν ἀννοεῖται· λέγεται ὅτι τινὲς ἐκ τῶν διδασκάλων μας ἐδυσχερῆστησαν μὴ δυνήθέντες νὰ δεῖξωσιν ὡς ἔπρεπε τὰς προόδους τῶν.

— Ἐροχθὲς ἐσυλλήθη εἰς τὴν ἀγορὰν μας εἰς πλαττογράφος, ὅστις ἐπεχείρησε νὰ ἀπατήσῃ διὰ τῆς πλαστογραφίας τοῦ ἐπὶ μιᾶς συναλλαγματικῆς ἑνα ἐκ τῶν ἐμπόρων μας, ἔχοντα σχέτιν μὲ τοὺς εἰς Ἱερὸν ἐμποροῦς, ὅπου διευθύνετο ἡ συναλλαγματικὴ.

— Δίδου σοφῶ ἀφορμὴν καὶ σοφώτερος ἔση, λέγει μία τοῦ Σολομῶντος παροιμία. Το ῥητὸν τοῦτο κατήντησε πρὸ ἡμῶν τὴν σήμερον εἰς τὸ, Δίδου σοφῶ ἀφορμὴν ἵνα ἀκούσῃς τὰ ἐξ ἀμάξης.

Ἀρθ. 1245

Ὁ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Λεωνάρδου Φορράκη Εἰσηγητὴς Δικαστής.

Δηλοποιεῖ ὅτι

Τὸ ἐνταῦθα Δικαστήριον τῶν Ἐμποροδικῶν δι' ἀποφάσεώς τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 1304 καὶ ὑπὸ χρονολογίαν δεκάτης ἐδόξης Φεβρουαρίου τ. ε. ἐκῆρυξεν ἐγκαταλειμμένην τὴν πτωχεύσιν ταύτην, ἐνεκα τῆς μὴ ἐμφανίσεως ὁλῶν τῶν δανειστῶν ἐν τῶς τῶν παρὰ τοῦ νόμου προθεσμιῶν διὰ τὴν ἐπαλήθευσιν τῶν δανείων του.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου τὴν 19 Φεβρ. 1843

ὁ Εἰσηγητὴς
(Τ. Σ.) Β. Καρακάσης.